

La tribuna

Una política exterior alternativa

Per rendibilitzar la inversió que suposa la presència en organismes internacionals, cal un esforç d'adaptació

JAUME
Bartumeu

a política exterior hauria d'esdevenir un dels instruments d'integració al concert internacional en àmbit econòmic, social, cultural i polític. Andorra té un servei diplomàtic des de fa 15 anys. Per rendibilitzar la inversió important que suposa al nostre Estat la presència en organismes internacionals i el manteniment de les ambaixades, cal un esforç d'ajustament i d'adaptació, a fi que el Principat d'Andorra pugui treure'n avantatges que siguin de profit pels ciutadans i per a la seva imatge de país modern i alhora assenyat.

Andorra està en crisi i el seu model econòmic està esgotat. Cal un treball amb més ambició pel que fa a la política exterior d'Andorra. La política exterior haurà de tenir el següents principals objectius: en primer lloc, obrir altres camps als joves andorrans, gràcies a l'educació. S'ha d'aconseguir cursar estudis en els millors establiments educatius del món. Això facilitaria la inserció al món del treball dels joves andorrans, tant a Andorra com a Europa. En segon lloc, obrir a les empreses andorrans altres mercats que els permetin desenvolupar-se arreu. Això només es pot assolir gràcies a un acord de no doble imposició, amb els països europeus i principalment amb els països veïns. I finalment, donar visibilitat a la participació d'Andorra en les institucions internacionals per treure el màxim

profit de l'esforç que suposa la representació exterior.

Per aconseguir-ho s'ha de desenvolupar una estratègia de política exterior que permeti elaborar un mètode d'acció clar i eficaç, així com fixar objectius ambiciosos però prudents, tenint en compte les dimensions del nostre país.

En primer terme, cal optimitzar els recursos dels què es disposa (ambaixades i delegacions als organismes internacionals) i racionalitzar la despesa. Cal, per exemple, una limitació del nombre de persones que integren una delegació quan es viatja a l'exterior. S'han de concretar les tasques de les ambaixades i la definició dels llocs de treball en cadascuna d'elles. S'han de clarificar els criteris pel nomenament dels ambaixadors residents i no-residents i les tasques que se'ls demana. En l'actualitat, aquests nomenaments generen una despesa molt elevada amb resultats poc tangibles per part d'aquest personal donada la seva poca preparació i, en alguns casos, la competència professional insuficient. El cas de l'actual representant a les Nacions Unides, a Nova York, és un exemple esborronador d'aquesta preocupant situació.

D'altra banda, Andorra ha d'evitar estar aïllada a Europa i ha de desenvolupar la imatge de país responsable. La línia d'actuació més important és la signatura d'un acord d'associació amb Europa. El problema dels andorrans fora de les fronteres no s'ha resolt amb l'aplicació pràctica del tractat trilateral. Els andorrans continuen tenint greus dificultats per treballar a Espanya. Aquestes dificultats podrien quedar resoltes en un marc més ampli com és el de la Unió Europea, en què els an-

NOE

dorrans han de poder residir i treballar en qualsevol dels 25 estats membres. Per aquesta raó, proposem la negociació amb la UE que ens permeti arribar a un acord d'associació que convingui a Andorra. Recordem que el conveni marc de cooperació amb la UE, que semblava la gran aposta dels governs liberals per «... acostar-se a Europa sense tocar-la...», està parat des de la seva signatura. La Unió Europea ha expressat la seva voluntat de tenir en compte els petits estats i la política exterior andorrana no pot continuar deixant passar aquesta ocasió per establir la seva integració dins l'entorn euro-

ritats d'una política d'Estat. Informant i buscant acords i complicitats amb l'oposició.

El Govern d'Andorra no pot escapar-se d'estudi, per exemple, dient que no adopta una posició pel que fa al reconeixement de la independència de Kosovo perquè vol conèixer l'opinió del Copríncep Francès. ¿l'opinió del Copríncep Episcopal? ¿Que potser ja la coneix el senyor Pintat?

La Constitució ha deixat els coprínceps fora del debat polític i els ha donat un alt paper d'arbitratge i moderació dels poders públics i les institucions.

No és seriós, no és políticament responsable i, sobretot, no és constitucionalment admissible que el cap de Govern vulgui tapar el seu immobilitisme intentant comprometre un Copríncep.

L'ambició d'Andorra en termes de política exterior ha de ser la de jugar un rol actiu i dinàmic en els organismes internacionals fent de la nostra presència un exponent d'acció i de rigor que permeti fer desaparèixer la imatge actual de país indecís i poc compromès amb els dossiers de gran transcendència internacional. S'ha de passar d'una diplomàcia passiva i d'ostentació de nou ric a una diplomàcia activa i discreta que obtingui resultats concrets per als nostres ciutadans i que doni visibilitat a l'aportació del nostre país.

Andorra ha d'ajudar els seus joves i les empreses a poder ser operatius –treballar-hi, invertir-hi i prestar-hi serveis– en altres països. Aquestes són les línies generals d'una política exterior alternativa. ■
President del Grup Parlamentari i candidat del PS a cap de Govern.
redaccio@andorra.elperiodico.com

S'ha de passar d'una diplomàcia passiva i d'ostentació de nou ric a una diplomàcia activa i discreta

peu.

ALHORA, CAL recordar que el Govern, d'acord amb l'article 72.2 de la Constitució, dirigeix la política internacional d'Andorra. Ho ha de fer tenint molt clares les prio-